De Driehoek
Ecologisch Tuinenpark

Nieuwsbrief winter 2021/2022

Van de redactie

*Mede-tuinders, een heel goed 2022 gewenst!
*Schrijvers en anderen die zich inspanden voor de Nieuwsbrief van afgelopen jaar, van harte bedankt daarvoor!
*De layout van de Nieuwsbrief is om praktische redenen aangepast.
*Fotograaf m/v gezocht: Wie wil helpen de Nieuwsbrief nog mooier te maken door bij gelegenheid of “in opdracht” foto's te maken?
*Heeft u in *De Tuinliefhebber* dit artikel gelezen: Voorzaaien, natuurlijk zonder plastic potten? Daarin kwamen onder meer glazen en terracotta potten aan bod. Is het een idee om ze – voor zover u ze niet zelf nodig hebt – aan andere tuinders ter beschikking te stellen door ze bij de stekkenbak te
(vervolg op pagina 2)

In deze Nieuwsbrief

- ***Van de redactie***
- ***Honingzwam gevaar voor Pannendak!***
- ***Praktisch met plastic***
- ***Imkeren op de Driehoek***
- ***Bijzondere planten redden van de baggerboot***
- ***Ecologisch Tuinenpark De Driehoek***
- ***Ik deed de Zelftest Natuurlijk Tuinieren***
- ***Aanbod: Hulp bij – liefst milieuvriendelijke – bouwklussen***
- ***Cursus gereedschapsonderhoud***
- ***De bijzondere hoogstamfruitbomen van De Driehoek***
- ***In gesprek met… bestuurslid Arja Ottink***
- ***Rupsjes in de pruimen wormpjes in de appels?***
- ***Colofon***

Volkstuinencomplex De Driehoek
Winklerlaan 151, 3571 KL Utrecht

www.driehoektuin.nl
nieuwsbrief@driehoektuin.nl

zetten? Wij gaan dat in ieder geval doen. (Let op: Alleen glazen potten die naar boven toe niet smaller worden. Anders kunnen zaailing en kluitje er niet uit.)
*De Slappendeldijk is in opdracht van de Gemeente Utrecht helemaal kaal gemaakt. Op 13 december heeft een aantal leden deze dijk van rommel verlost.
*Volgende Nieuwsbrief: 1 maart 2022; deadline: 15 februari 2022.

Honingzwam gevaar voor Pannendak

Jan Willem Arends

Op 5 november jongstleden was er een paddenstoelenexcursie op de Driehoek. Titia Kan van het IVN leidde het kleine dozijn enthousiastelingen langs zwarte knotszwam ("dodemansvingers"), boomgaardvuurzwam, berkenboleet en... een plukje parasitaire honingzwammen op een es naast het Pannendak. Titia vertelde ons dat deze naar ons clubhuis overhellende boom het gevecht met de honingzwam binnen enkele jaren zal verliezen... en dus ook dat met de zwaartekracht!
Heel interessante excursie. Zoveel paddenstoelen op ons tuinenpark! Na afloop hebben we diverse paddenstoelen met een loep bestudeerd... alsof we in een andere wereld stapten.

zwarte knotszwam

honingzwam

Titia (en Henk)

Praktisch met plastic

Herman van der Bij, commissie Milieuvriendelijke Materialen

Bij het keren van de composthoop op mijn tuin viel het me op hoeveel plastic rommel je dan tegenkomt: binddraad, stukjes verpakking, naamkaartjes van planten, rafels anti-worteldoek. Om die reden heb ik vorig jaar binddraad vervangen door henneptouw of als het langer mee moet gaan touw van sisal. En ook anti-worteldoek heb ik in de ban gedaan. Toch blijf je plastic troep in de tuin tegenkomen. *(vervolg op pagina 3)*

Dat is precies de schaduwkant van plastic. Plastic vergaat niet. Het valt langzaam uit elkaar in kleinere stukken, maar het blijft plastic. Uiteindelijk blijven er minuscule deeltjes over die in de voedselketen terecht kunnen komen, bijvoorbeeld via de wortels van planten. Of het schadelijk is, dat weten we niet. Maar wellicht wel een reden om het gebruik van plastic op ons ecologisch tuinenpark te beperken.
Dan bedoel ik niet de plastic tuinstoelen. Ze zijn licht, dus gemakkelijk te verplaatsen. En nog lang niet versleten. Ik heb het dan ook niet over de plastic regentonnen of compostvatten. Natuurlijk zijn er duurzame alternatieven, zoals houten meubilair, oude wijnvaten als regenton of de compost op een losse hoop. Waar we echt winst kunnen behalen is door te stoppen met het bedekken van de grond met landbouwplastic, anti-worteldoek of kunstgras. En door niet langer plastic golfplaten in de tuinafscheiding te gebruiken.
Ik kweek mijn aardbeien niet langer op landbouwplastic. De voordelen zijn duidelijk: de grond wordt lekker warm en je hebt minder last van schimmels en rot. Maar het plastic blijft niet goed, het verweert en na een/twee jaar moet je het alweer vervangen. Niet handig dus en zeker niet duurzaam.
Ik heb twee composthopen. Op de ene hoop verzamel ik alle verse tuinafval. Aan het eind van het jaar keer ik deze en vermeng de compost met stro en mest. Vervolgens laat ik deze hoop een jaar afgedekt liggen. Dat afdekken doe ik om te voorkomen dat de hoop te veel begroeid raakt. Dan verliest de compost snel zijn waarde. Deze hoop had ik tot een jaar geleden afgedekt met antiworteldoek. Dat is niks. Je vindt allemaal rafels plastic door je hele tuin. Ik heb daarom dit worteldoek vervangen door canvas. Niet doen! Canvas is zwaar, lastig te hanteren en er vallen snel gaten in. Afgelopen maand heb ik de composthoop daarom bedekt met blad en stro in de hoop het onkruid zo lang mogelijk weg te houden.
Mijn voorlopige conclusies:

1. Gebruik geen landbouwplastic of anti-worteldoek om de grond af te dekken. Het slijt snel en je krijgt gemakkelijk kleine deeltjes plastic in de grond. Blad, stro en plantenresten zijn vaak prima alternatieven. En als dat te veel werk is, gebruik dan golfkarton.
2. Gebruik geen plastic in de afscheiding van de tuinen. Daarvoor zijn voldoende alternatieven. Gaas, heggen, takkenrillen, enzovoort.
3. Gebruik geen plastic binddraad of plastic labeltjes. Sisal en hennep zijn goede alternatieven.

Op deze manier laten we de tuinen schoner achter voor toekomstige tuinders.

Imkeren op De Driehoek

Anneke Goorden

Het is al weer vijf jaar geleden dat mijn bijen van Amersfoort naar Utrecht zijn verhuisd. Toen ik een halve tuin kreeg bij De Driehoek, mocht ik de twee bijenvolken die ik in Amersfoort had achtergelaten op de Slappendeldijk zetten, daar achter dat grote groene hek, helemaal achterin het park.

Zo’n verhuizing is wel een hele onderneming. De kasten moeten ’s avonds in de schemering dicht gemaakt worden want dan zijn alle bijen thuis. De volgende ochtend vroeg, als het nog koud is, zet je de kasten in de auto en brengt ze naar de nieuwe woonplaats. Daar moeten ze meteen op de juiste plek geplaatst worden want de bijen gaan zich onmiddellijk oriënteren op de omgeving wanneer je het plankje voor de vliegopening weg haalt. Na een paar uur rondjes vliegen in de omgeving weten ze waar hun huis staat en gaan ze op zoek naar voedsel.
Een gemiddeld bijenvolk bestaat uit ca 5000 werksters en één koningin. De werksters voeden de larven, poetsen de raten en kitten de kieren van het huis dicht met propolis. Als een werkster de taken binnenshuis beheerst, mag zij voedsel gaan halen d.w.z. zij wordt haalbij. Samen met een groot aantal zusters vliegt zij naar bloeiende bloemen, waar zij nectar opzuigt in haar honingmaag en stuifmeel verzamelt in de korfjes aan haar achterpoten. De nectar is de brandstof voor de familie en het stuifmeel is de eiwitbron.
De koningin heeft een groter achterlijf dan de werksters en haar enige taak is het leggen van eieren, op haar hoogtepunt 1000 per dag. Meestal zijn dit bevruchte eieren waar dan werksters uit komen. Het sperma voor de bevruchting verzamelt een jonge, maagdelijke koningin tijdens de bruidsvlucht, wanneer zij paart met tientallen darren. Een koningin verzamelt in één bruidsvlucht voldoende sperma in haar lichaam voor haar hele leven, gemiddeld drie jaar. Zij kan ook onbevruchte eieren leggen en daar komen darren uit. Wanneer er darrencellen worden gemaakt, is dat een teken dat de kast al aardig vol begint te raken. Een dar is iets groter dan een werkster dus de darrencellen zijn duidelijk te onderscheiden van de werkstercellen. De darren vliegen uit om een koningin te bevruchten, het liefst een buurvrouw natuurlijk, niet hun eigen moeder.
Als er doppen verschijnen, grote uitgebouwde cellen waarin een koninginnelarve wordt opgevoed, weet de imker dat het volk te groot wordt en waarschijnlijk zal gaan zwermen. De oude koningin zal vertrekken met een deel van de werksters wanneer een jonge koningin bijna uit de dop gaat kruipen. Op dat moment maakt zij geluiden: tuten en kwaken. De kunst is nu om dat zwermen voor te zijn door een aflegger te maken, een soort kunstzwerm waarbij een deel van het volk met de koningin in een andere kast wordt gezet. Voor de achterblijvers kruipt er dan spoedig een nieuwe koningin uit een dop.
De imker zorgt voor voldoende ruimte voor de opslag van de wintervoorraad honing. De werksters voeden de larven en de koningin en slaan daarnaast heel veel honing op in de honingbak die boven-op de broedbak staat. Helaas voor de bijen pakt de imker het grootste deel van de wintervoorraad af en geeft er suikerwater voor terug.
De bijen die nu in mijn kasten zitten zijn natuurlijk niet degenen die ooit in Amersfoort woonden. Een werkster leeft in het hoogseizoen maar zes weken, een winterbij kan een half jaar oud worden. Alleen de koningin houdt het langer vol: maximaal 5 jaar.
Ik streef ernaar niet meer dan 4 volken te houden op de Slappendeldijk. Door vóór de winter volken samen te voegen voorkom je dat het aantal volken zich ieder jaar verdubbelt. De honingbijen kunnen concurrenten zijn van de wilde bijen op de Driehoek, en dat is niet mijn bedoeling. Ook de productie van honing staat niet voorop. Het is gewoon ontzettend interessant hoe die kleine diertjes samen een goed geoliede maatschappij vormen!
Het jaar 2021 was een bijzonder bijenjaar. Door de lage temperatuur in het voorjaar werden er minder eitjes gelegd waardoor mijn bijenvolken minder snel groeiden dan andere jaren. Bovendien konden de jonge haalbijen het voedsel, nectar en stuifmeel van de fruitbomen die al wel in bloei stonden, niet bereiken. Zij gaan pas echt afstanden vliegen als de temperatuur boven de 15ºC komt. De lente was veel te kort want in juni was er plotseling een overgang naar zomers weer. Dit jaar heb ik minder honing geoogst dan voorgaande jaren, met hetzelfde aantal volken. Als er tuinders zijn die een keer willen komen kijken: graag! Ik ben heel vaak aan het werk op mijn tuin nr. 30, tegenover het groene hek.

Bijzondere planten redden van de baggerboot

Jan Willem Arends

Op 23 oktober 2021 hebben ongeveer tien vrijwilligers onder leiding van Ariëtte en Henk bijzondere planten uit de sloot gehaald en in kuipen gezet. Om te voorkomen dat die in de baggerboot verdwijnen: zwanenbloem, diverse soorten waterlelies, gele lis, wateraardbei, enzovoorts. De planten worden teruggeplaatst.

Ecologisch Tuinenpark De Driehoek

Henk Rienties

Hoe komen we eigenlijk aan onze naam Ecologisch Tuinenpark? Ik ben in de geschiedenis gedoken en heb uitgebreid gesproken met Rinus Sommeijer (voormalig bestuurslid voor natuureducatie). Volkstuinenpark Flora's Hof, dat achter de begraafplaats Daelwijck ligt, is in 1981 ontstaan als een dépendance of uitbreiding van De Driehoek. Tot 2005 hadden beide volkstuincomplexen echter 23 jaar lang één bestuur. In die tijd hebben beide complexen zich op hun eigen manier ontwikkeld, met eigen visie, doelstelling, methode van beheer en problemen. In het voorjaar van 2005 zijn beide parken onafhankelijk geworden, omdat die gezamenlijke structuur in de praktijk niet zo goed meer werkte, en zijn Flora's Hof en De Driehoek uit elkaar gegaan.
Op De Driehoek bestond al jarenlang een sterke belangstelling voor natuurlijkvriendelijk tuinieren. Dat uitte zich in:

1. de aanplant van oude rassen fruitbomen;
2. aanleg en onderhoud van de takkenrillen (belangrijke nestelplaats voor vogels), de centrale composthoop (ook goed voor ringslang, egels, padden), en de vlindertuin;
3. het scholen van de snoeigroep;
4. educatieve bijeenkomsten over zelf composteren;
5. het aantrekken van meer vlinders;
6. aandacht voor het bodemleven;
7. vogelobservaties en vogelvriendelijk tuinieren;
8. natuurlijk beheer slootkanten;
9. maaibeleid;
10. natuurvriendelijk beheer van het openbare gedeelte etc.

Deze belangstelling voor natuurvriendelijk tuinieren was niet zo besteed aan Flora's Hof, dat vooral bezig was met het opzetten en beheer van een geheel nieuw tuinenpark. Op het punt van natuurvriendelijk tuinieren bestond er een duidelijk visieverschil tussen beide complexen, zo bevestigt ook Rinus Sommeijer. In 2003 wordt er al gewerkt aan het document 'Visie op functie en ontwikkeling van het ecologisch tuinenpark De Driehoek'. Hier staat over de ecologische betekenis van het tuinenpark: 'Het complex heeft een bijzondere functie voor de natuur in en rond de stad. Het gebied is van betekenis als ecologisch kerngebied in de ecologische infrastructuur (EIS) van Utrecht. Deze functie van het tuinenpark is ook in de kadernota Stadsnatuur van de gemeente Utrecht uit 1998 opgenomen. Met het nieuwe Noorderpark en het Gagelbos vormt De Driehoek een groene oase en een belangrijke ecologische schakel.' Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat bij de scheiding van Flora's Hof en De Driehoek, de laatste kiest voor een nieuwe naam: Ecologisch Tuinenpark De Driehoek.

In de Nieuwsbrief van juni 2005 schrijft Rinus Sommeijer over deze naamswijziging. "…Dat er op De Driehoek natuurvriendelijk getuinierd wordt is voor iedereen duidelijk. Immers dat staat al meer dan 12 jaar in onze statuten.. Er is dus bij het gebruik van de aanduiding "ecologisch" geen verandering van visie op het werk op de tuinen." Er bestaat dus al een lange traditie van natuurvriendelijk tuinieren bij De Driehoek, waarbij men oog heeft voor alle onderlinge verbanden en relaties in de natuur en dus oog heeft voor de ecologie bij het tuinieren en onderhoud van het park. Voor de relatie tussen planten en dieren (bv insecten), die tussen de planten onderling en tussen planten en bodem(leven). In die zin kan men zelfs stellen dat De Driehoek op dit punt een voorloper was en ook een voortrekker.
Het is dus niet zo dat De Driehoek pas aan natuurvriendelijk tuinieren is gaan doen toen de AVVN kwam met het stippenprogramma voor Natuurlijk Tuinieren (zoals in een vorig artikel van de Nieuwsbrief gesuggereerd werd). Integendeel zou je bijna moeten zeggen. De AVVN had lange tijd weinig op met deze benadering, het ging immers vooral om volkstuinieren. Pas later is het roer omgegooid en ging men het stippenproject promoten om volkstuinen te motiveren en helpen bij de overstap naar Natuurlijk Tuinieren. De Driehoek stond aanvankelijk wat sceptisch tegenover dit programma vanwege de wat oppervlakkige en simplistische benadering. Maar intussen is ook De Driehoek heel trots op haar 4 stippen voor Natuurlijk Tuinieren en ziet men dat dit project andere parken in het land ook motiveert om Natuurlijk te gaan Tuinieren.
De laatste paar jaar heeft de AVVN een grondige en doorleefde keuze gemaakt voor Natuurlijk Tuinieren en probeert men alle volkstuinparken hierin mee te krijgen. Degene die het blad van de AVVN regelmatig leest zal dit zeker opgevallen zijn. Op dit moment is de AVVN bezig het stippen-project meer te verdiepen.

Dat wij een lange traditie hebben als ecologisch tuinenpark, wil niet zeggen dat we alleen maar tevreden kunnen zijn. Er valt nog veel te doen en te ondernemen om verder te komen met een eigentijdse wijze van Natuurlijk Tuinieren, milieuvriendelijk bouwen, onderhoud etc.., zoals onder andere Jan Willem Arends in de vorige nieuwsbrieven heeft beschreven. Met name ligt er nog een taak voor educatie en informatie over Natuurlijk Tuinieren door onze tuinders.

Ik deed de Zelftest Natuurlijk Tuinieren 1.0

Rob Peters (tuin 4 = grote, bosachtige tuin bij hoofdingang)

De Zelftest Natuurlijk Tuinieren in de vorige Nieuwsbrief nodigde mij uit om eens op een andere manier met gezondheid bezig te zijn. Ik leid u langs de tien vragen van deze test:
1 Ruimte voor natuur Mijn tuin bestaat voor de helft uit bos en dus 1 punt.
2 Schuilplaatsen voor dieren Met diverse nestkastjes, een Hilton-hotel voor solitaire bijen en sinds kort een onderkomen voor egels (helaas nog zonder bewoners) kom ik al op 4.
3 Bloeiende planten Bijna het gehele jaar bloeiende planten maakt 5.
4 Ligusterheg Omdat ik de wens van het bestuur volg om de singels in mijn tuin door te trekken en daarvoor helaas de takkenwallen heb moeten verruilen voor liguster/wilde roos/meidoorn, oftewel heggen: 6 punten in totaal.
5 Besdragende struiken Aalbes, zwarte bes, vlier, Japanse bes, kruisbes... maakt 7.
6 Zonnebloemen Ik krijg nauwelijks de kans om zonnebloempitten achter te houden voor het volgende jaar. Geeft niets, en kom ik op 8.
7 Takkenwal Zie ook het antwoord op vraag 4: takkenwallen heeft mijn tuin niet meer en dus blijft het totaal staan op 8.
8 Composthoop Er zijn 5 composthopen op de tuin (in één ervan trof ik eens de schalen van ringslangeieren aan), 9.
9 Niet spitten, wel bedekken Spitten doe ik half, zeker niet zoals de traditionele tuinder, maar ik doe ook niets niks en daarmee beoordeel ik dit op nul punten. Blijft staan 9 punten.
10 Bouwsels en tegels Ik blijf onder de 15% bebouwd of verhard, 1 punt erbij.

Daarmee kom ik op een totaal van 10. Ben ik nou echt een Natuurlijke Tuinder 1.0? Tsja, als ik mijzelf kritisch beschouw heb ik het tuinhuis gerenoveerd met “oud” hout. Maar dat vervolgens wel weer gebeitst; al die verschillende kleuren naast elkaar vond ik toch wel een ratjetoe.
Ik ben benieuwd naar Zelftest 2.0. En als u nog egels zonder woning tegenkomt op de tuin, ze zijn van harte welkom op mijn tuin.

Aanbod: Hulp bij – liefst milieuvriendelijke - bouwklussen

Hans Griffioen

Hoewel ik vlakbij de Driehoek woon werd mijn belangstelling voor dat tuinenpark pas gewekt toen ik jullie folders las over milieuvriendelijk bouwen en tuinieren. Thuis heb ik een werkplaatsje dat best meer gebruikt kan worden en met mijn zaagmachine kan ik hout op elke gewenste maat maken. Ik werk graag met gebruikt materiaal maar ook met hout uit het bos, en vind het leuk om constructies te bedenken en samen problemen op te lossen. Tot nu toe heb ik een raam ingezet, een vitrine waterdicht gemaakt, en nagedacht over een gereedschapsberging. Maar overal zag ik ook houtrot en ik wil graag meedenken over de oplossing van dat probleem... waarbij de eko-aanpak mijn voorkeur heeft! nieuwsbrief@driehoektuin.nl

Hans Griffioen

cursisten onder leiding van Joep (r)

en Herman (r)

Cursus Gereedschapsonderhoud

Gerien Rippen

Onder leiding van Herman van der Bij en Joep van den Broeke vond op 23 oktober de workshop tuingereedschapsonderhoud plaats in het Pannendak. Centraal stond het ‘knipgereedschap’. We hadden allen onze favoriete snoei-, heggen- en takkenscharen meegenomen. Joep begon de workshop met toelichten van twee belangrijke onderhoudslessen: 1) wees niet bang om je gereedschap uit elkaar te halen; 2) wees niet bang om geweld te gebruiken. Dat waren wij cursisten, natuurlijk wél. Maar Joep en Herman gaven het goede voorbeeld en weldra durfden ook wij met bahco’s, inbus- en steeksleutels onze roestige snoeischaren te slopen in onderdelen, waarna we met staalborstels, schuurpapier, vijlen en wetstenen los gingen op de snijbladen. Het is een wonder hoe een oude, botte heggenschaar in een half uurtje kan transformeren in een glimmend schoon en scherp exemplaar.
De derde les die we zelf aan het eind van de workshop toevoegden: neem van te voren een foto van je snoeischaar. Want uit elkaar halen is véél makkelijker dan terug in elkaar zetten.
Nog een tip van Joep en Herman: maak je schaar schoon met spiritus voor en na het snoeien. Daarmee voorkom je dat je virussen overbrengt van de ene op de andere struik of boom.
Samenvattend: een praktische, gezellige en leerzame workshop waar we vele maanden plezier van gaan hebben dankzij ons nu weer scherpe gereedschap. Deze workshop mag zéker in de herhaling!

De bijzondere hoogstamfruitbomen van De Driehoek

Rinus Sommeijer

Bij de aanleg van De Driehoek in 1960 werden door de gemeente Utrecht, langs de oorspronkelijke poldersloten enkele rijen hoogstamappel- en perenbomen aangeplant. Van de meeste rassen werden slechts vier of minder bomen geplant.
Voor onze vereniging is deze “collectie” fruitbomen van bijzondere waarde. In de tachtiger jaren werden de bomen jaarlijks gesnoeid door Wim Miltenburg daarna door een groepje tuinders. Rose-Marie Meindertsma coördineerde dit werk aanvankelijk o.a. samen met Wouter Polet.
In de jaren rond de eeuwwisseling bezochten we met een paar leden van dit groepje tentoonstellingen van oude fruitrassen in Frederiksoord (De Fruithof), Doesburg en Middenmeer. Na enkele jaren wisten we welke rassen er langs de sloten staan. De meeste hiervan worden al lang niet meer commercieel geteeld. We hebben o.a. Sterappel, Dijkmanszoet, Glorie van Holland, Laxton Superb, Groninger Kroon en peren zoals Doyenné du Comice, Bonne Louise en Winterrietpeer. Perenrassen zijn minder aan mode onderhevig en hebben ook een langere ontwikkeling om vrucht te dragen. De aanwezige perenrassen zijn dan ook iets minder "verouderd" dan onze appels. Hoewel hoogstamfruitbomen helemaal verdwenen zijn uit productieboomgaarden wordt de laatste jaren steeds meer aandacht geschonken aan het behoud van deze bomen en van oude rassen.
Vroeger waren deze bomen van belang omdat hieronder vee kon grazen en was het in de Betuwe en landinwaarts belangrijk dat bij vorst aan de grond de bloesem aan hogere takken niet bevroor. Nu waarderen we resterende hoogstamfruitboomgaarden vooral als karakteristieke landschaps-elementen en om hun ecologische betekenis. De in het voorjaar bloeiende, licht overhangende bomenrijen langs de kenmerkende sloten koesteren we op De Driehoek als een bijzonder sieraad.

Het enthousiasme van de groep personen die de jaarlijkse snoei en pluk verzorgt is regelmatig aangewakkerd met snoeicursussen door deskundigen. De laatste jaren werden deze lessen verzorgd door Walter den Hollander en eerder door Johannes Jonkers Nieboer, Ben Boerboom en Jan Kruiswijk.
In 2006 heeft de Gemeente Utrecht niet alleen de sloten laten baggeren maar ook een nieuwe beschoeiing laten aanbrengen om de bomen te beschermen tegen afkalving van de slootkant. Sommige bomen zijn ondertussen zo oud geworden dat we die geleidelijk moeten vervangen. Met zorg worden geschikte oude rassen gekozen om onze collectie aan te vullen. In een volgend berichtje zullen we een overzicht geven van het huidige bestand.
Het werk aan de fruitbomen wordt op dit moment gecoördineerd door Tinus de Greeuw en Rob Peters. Zij zullen begin 2022 weer een snoeicursus organiseren. Als je hier aan mee wilt doen verwachten we wel dat je ook mee doet met het snoeien.

In gesprek met… bestuurslid Arja Ottink

Ina Muller

Op een druilerige middag had ik in het Pannendak een menselijk gesprek met bestuurslid Arja Ottink. Arja staat voor: Eerlijke transparante procedures, meebewegen met de ontwikkelingen, verbeteringen aanbrengen in werkwijze of criteria én bovenal aandacht voor de mens. Naast veel tijd, heb je ook verschillende kwaliteiten en soms een dikke huid nodig om, samen met de overige tuinders, het park draaiende te houden. Ze geeft op genuanceerde wijze antwoord op de vragen en weet hoe ze strategisch moet manoeuvreren met betrekking tot precaire zaken. Arja zegt volmondig dat ze alles leuk vindt aan haar taken. Wat ze toch minder leuk vindt?: “Als mensen op een nare manier kritiek hebben op het bestuur. Het afgelopen jaar was dat behoorlijk extreem. Kritiek is prima, maar hulp aanbieden en meehelpen aan een oplossing zou dan wel fijn zijn.” Arja geeft aan misschien na deze termijn het stokje te willen overdragen.

Wat doe je allemaal voor De Driehoek?
Beheer van de wachtlijst: Ons park en onze tuinen zijn populair. Er staan 50 mensen op de wachtlijst, die regelmatig mailen of ze al aan de beurt zijn. Per jaar komen er minder dan 10 tuinen vrij. De mensen die ontzettend graag een tuin willen, moeten geduld hebben. De wachtlijst is sinds begin 2020 gesloten. De verhuur gaat volgens een eerlijk systeem, niemand kan voorkruipen. De oproep om je tuin op te zeggen als je er te weinig tijd voor hebt, heeft niet tot extra opzeggingen geleid.
Overdracht van tuinen: Arja brengt o.a. de nieuwe en oude tuinders met elkaar in contact o.a. voor de verkoop van het huisje. De opstallen worden getaxeerd door de taxatiecommissie. Arja adviseert het taxatiebedrag als richtlijn te gebruiken voor de verkoopprijs. Hoe we in de toekomst met de taxatiewaarde van de huisjes omgaan, zal onderzocht moeten worden. Wat is een reële prijs? Moeten de volledige kosten van duurzame materialen en bouwkosten meegenomen worden? Of rijzen de prijzen dan de pan uit en past dat niet meer bij de doelstelling van De Driehoek: voor iedereen betaalbaar? Een dilemma dat de komende tijd aandacht vraagt van het bestuur. Iedereen is gebaat bij duidelijkheid alvorens er geïnvesteerd wordt.
Door de kennismakingsgesprekken kent ze bijna iedereen en zorgt ze regelmatig voor een bloemetje voor zieke tuinders. Arja schenkt ook aandacht aan tuinverlaters met afscheidsgesprekjes en ruimte om tuinverhalen te delen. Nieuwkomers kunnen niet per sé in hokjes geplaatst worden. Vroeger waren er meer mannen en nu zijn er meer vrouwen. Iedereen start vanuit enthousiasme, maar het gaat vooral om een tuin kunnen managen, “groene vingers” kan je wel ontwikkelen.
Organisatie activiteiten: Arja organiseert i.s.m. Mieke, Hanneke, Ludka en Elmy vier keer per jaar activiteiten voor ouderen uit Zorgcentrum De Buitenhof en wijkbewoners. Dat levert haar veel voldoening op door de positieve reacties van de aanwezigen. Die voelen zich vereerd en waarderen de aandacht en eigengemaakte baksels.

Rupsjes in de pruimen, wormpjes in de appels?

Hermien Luiten

De laatste jaren neemt de schade aan fruitbomen toe, met gevolg verlies van pruimen, van binnenuit opgegeten door de rupsjes van de Pruimzaagwesp en vroegtijdige val van door wormpjes aangetaste appels.
Een aantal jaren geleden is er voor de bestrijding van deze schadelijke insecten een oorwurmenbeschermingsprogramma opgezet. In de fruitbomen werden bloempotjes gevuld met hooi opgehangen. Oorwurmen slapen overdag in de potjes met hooi, 's nachts worden ze actief en verslinden grote aantallen luizen en andere insecten.
Deze potjes-actie willen we komend voorjaar herhalen, ditmaal met milieuvriendelijke aardewerken potjes.
Voorafgaand aan deze actie wordt er op 1 februari 2022 een informatieavond georganiseerd. Rinus Sommeijer en Jan Duijghuisen gaan ons inwijden in de wereld van de biologie van de schadelijke en de 'nuttige' insecten.
Met behulp van visueel materiaal (w.o. stereomicroscopen) vertellen zij over de leefwereld van de insecten en de ervaring met ecologische middelen om de schade aan de fruitbomen te verminderen.
Rinus heeft veel kennis over de leefwijze van insecten en heeft afgelopen jaar geëxperimenteerd met valletjes waar m.b.v. de sex-lokstoffen de mannetjes van de Fruitmot en de Pruimenmot worden weggevangen.
Jan heeft ervaring met het verantwoord wegvangen van de Pruimenzaagwesp.

Ben je geïnteresseerd, dan kun je je alvast aanmelden via natuurlijktuinieren@driehoektuin.nl.
En voor het potjesproject kunnen we nog wel wat aardewerken potjes gebruiken, inleveren kan bij Rinus (t 101) of Hermien (t 36).

oorwurm potje

rups van de pruimenzaagwesp

Colofon

De Nieuwsbrief informeert de tuinders van het Ecologisch Tuinenpark de Driehoek te Utrecht. Hij verschijnt minimaal tweemaal per jaar en wel op 1 maart en 1 oktober. De deadline voor het aanleveren van teksten of informatie op nieuwsbrief@driehoektuin.nl is twee weken eerder dan de genoemde data. Maximale omvang van artikelen: 25 woorden voor advertenties, ca. 200 voor Even voorstellen/dag zeggen, ca. 300 voor andere artikelen (en in bijzondere gevallen nog meer). Bij aanpassingen wordt contact gezocht met de schrijver. Foto's en tekst graag gescheiden aanleveren. Redactie: Jan Willem Arends. Vormgeving: Renate Daniels. Op www.driehoektuin.nl zijn de oude nummers van de Nieuwsbrief te vinden samen met een index. Het bestuur brengt een Bestuursbulletin uit als een bestuursvergadering daartoe aanleiding geeft. De Winter Akoniet is via Pixabay, overige foto’s zijn geplaatst met toestemming van de makers.